■ Anul I ■ Nr. 5
■ August 2011

Corbi
tradiție și actualitate

Drum şi pod reabilitate după inundaţii

pag. 2

Zile de Poezie la Corbi

pag. 4

Gânduri la început de an şcolar

Începutul unui nou an şcolar, dincolo de momentul festiv şi al bucuriei, că o noua generaţie de şcolari păşeste pentru prima dată pragul şcolii, ne reaminteşte că a sosit momentul să urcăm înca o treaptă spre maturitate, spre cunoaştere. Învaţătura este mijlocul prin care putem atinge cunoaşterea şi pentru a realiza acest lucru trebuie depuse eforturi deopotrivă de elevi şi profesori, dar cu sprijinul părinţilor şi a întregii societăţi.

Mihai Ungurenuş
Primarul comunei Corbi

Citiţi în pag. 5.

TOAMNA NUMĂRĂM BOBOCII...

în şcoli şi grădiniţe!

pag. 5-6

Drum şi pod reabilitate după inundaţii

În data de 4 august a fost depusă la Oficiul Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (O.J.P.D.R.P.) Argeş, cererea de finanţare pentru obiectul de investiţie „Refacere şi modernizare a infrastructurii rutiere afectate de inundaţii în anul 2010, în Comuna Corbi". "Ploile abundente, căzute în 2010 au afectat drumul comunal 270 Corbi-Brăduleţ, pe o lungime de 1 km şi podul peste râul Doamnei pe DC 270C sat Corbi – cătun Piuă. În acest cătun se găsesc aproximativ 70 de familii", a declarat primarul Mihai Ungurenuş.

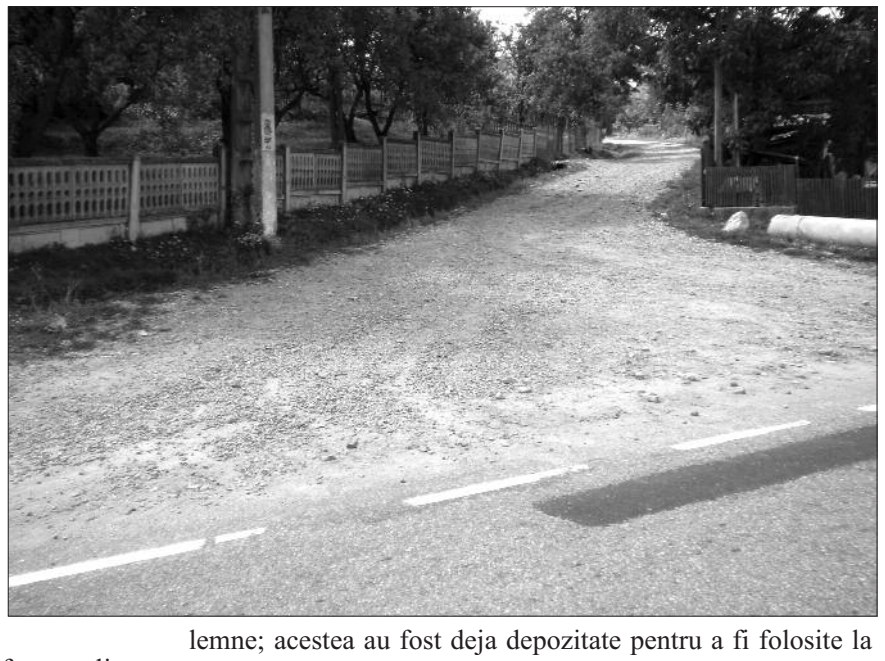

Grădiniţe şi şcoli în proces de modernizare

În această vară au fost finalizate lucrările de reabilitare la grădiniţa din satul Jgheaburi şi sunt în curs de execuţie lucrarile de reabilitare a grădiniţei din satul Corbi, unde va fi montată şi o centrală termică. Astfel, sistemul de încălzire al grădiniţei va fi independent de cel al şcolii. "De asemenea, au fost achiziţionate şi parţial montate, leagăne, tobogane şi alte asemenea obiecte pentru joaca în aer liber, la toate grădiniţele din comuna noastră. Au fost realizate lucrările de igienizare a tuturor şcolilor şi, nu în ultimul rând, a fost făcută aprovizionarea unităţilor de învăţământ cu lemne; acestea au fost deja depozitate pentru a fi folosite la încălzire în perioda rece a anului", a mai spus primarul Ungurenuş.

Scurt istoric al administraţiei publice în România

(partea a doua)

Administraţia publică din perspectiva Constituţiei din 1991 şi a Legii nr. 69/1991

Constituţia României (art. 119) statuează principiile de bază privind modul de constituire şi funcţionare a administraţiei publice locale: "Administraţia publică locală din unitaţile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale şi pe cel al descentralizării serviciilor publice". În aceeaşi ordine de idei, art. 20 din Constituţie stabileşte că "Autorităţile administraţiei publice locale sunt consiliile locale alese şi primarii aleşi conform legii". Ele "funcţioneaza ca autorităţi administrative, autonome şi rezolvă treburile publice din comune şi oraşe".

În vederea realizării serviciilor publice de interes judeţean, coordonarea consiliilor comunale şi orăşeneşti se face în conformitate cu art. 121 din Constituţie prin "Consiliul judeţean", care este de asemenea un organ ales. Serviciile publice de interes orăşenesc şi judeţean coordonate de consiliile orăşeneşti si respectiv judeţene sunt: serviciile de transport orăşenesc şi judeţean, salubritatea, alimentarea cu apă şi căldura, precum şi diferitele servicii prestate către cetăţeni şi persoane juridice ca urmare a solicitarii individuale ale acestora. Aceste servicii sunt cu totul altele decat cele coordonate de prefect, ca reprezentant al Guvernului în plan local. Prefectul, potrivit art. 122 din Constituţie, coordonează în principal serviciile publice descentralizate ale ministerelor şi ale celorlalte organe centrale din unităţile administrativ-teritoriale.

În baza principiului separaţiei puterilor în stat, puterea executivă se regăseşte în plan local în persoana prefectului, ca reprezentant al Guvernului în activitatea autoritaţilor administraţiei publice alese în unităţile administrativ-teritoriale (consiliile judeţene, consiliile locale şi primării), precum şi serviciile de specialitate ale ministerelor sau ale altor autorităţi centrale organizate în unitaţile administrativ teritoriale; aceste " servicii publice de specialitate" sunt organizate în judeţe şi se află în subordinea directă a ministerului de resort. Ele sunt conduse de persoane numite în funcţii de către ministrul de resort, cu avizul prefectului.

Cum se constituie administraţia publică locală

Legea administraţiei publice locale, Legea nr. 69/1991, reprezintă pentru colectivităţile locale legea de bază, "Constituţia" acestora. Potrivit acestei legi, prin "colectivitate locală" se înţelege totalitatea cetăţenilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă: comunele, oraşele şi judeţele sunt persoane juridice.

Trei sunt principiile constituţtionale care stau la baza constituirii şi funcţionarii administraţiei publice locale: eligibilitatea autorităţilor, autonomia locală şi descentralizarea serviciilor publice.

Autorităţile administraţiei publice locale sunt: consiliile locale (pentru comune şi oraşe) şi consiliile judeţene; ambele categorii de consilii sunt autorităţi deliberative. Primarii sunt autorităţi executive.

Consiliile locale sau autorităţile deliberative sunt compuse din consilieri aleşi prin vot universal, egal, secret şi liber exprimat, în condiţiile stabilite de Legea privind alegerile locale. Numărul membrilor fiecărui consiliu local sau judeţean se stabileşte prin ordin al prefectului, în funcţie de numărul de locuitori ai comunei, oraşului sau judeţului. Constituirea consiliilor locale şi judeţene se face în termen de 20 de zile de la data alegerilor, ca urmare a convocării făcute de prefect.

Spre exemplu, constituirea autorităţii deliberative la nivelul Consiliului Local al Comunei Corbi urmează procedurile stabilite în Regulamentul de funcţionare al Consiliului Local, conceput în spiritul Legii privind administraţia publică locală; prefectul convoacă Consiliul Local al comunei Corbi şi Primarul ales într-o şedinţă de constituire în termen de 20 de zile de la data alegerilor.

În şedinţa de constituire, secretarul comunei prezintă celui mai în vârstă consilier dosarele tuturor consilierilor, inclusiv cele ale supleanţilor de pe liste, primite de la comisia electorală. Pentru validarea mandatelor de consilier se alege o comisie de validare, formată din trei membri, care va reflecta configuraţia consiliului local. Această comisie de validare este aleasă pe intreaga durată a mandatului consiliului local şi se întruneşte ori de câte ori este necesar. Consiliul local este legal constituit dacă s-au validat mandatele a cel puţin două treimi din numărul membrilor. În aceste condiţii, Consiliul Local este legal constituit şi îşi alege un preşedinte de şedinţă care preia conducerea lucrărilor. După ce aceste proceduri au fost îndeplinite, preşedintele de şedintă invită Primarul comunei sa depună jurământul în faţa consiliului. Urmează alegerea viceprimarului din rândul consilierilor locali, în baza propunerilor acestora. Viceprimarul se alege prin vot secret dintre candidaţii care au obţinut cel puţin jumătate plus unu din numărul de voturi al consilierilor în funcţie prezenţi. În toate Consiliile se aleg comisii de specialitate şi li se organizează activitatea.

În cadrul Consiliului Local Corbi funcţionează urmatoarele comisii:

1. Comisia economică, buget – finanţe, urbanism, lucrări publice şi amenajarea teritoriului, protecţia mediului, servicii si comerţ;
2. Comisia pentru cultură, învăţământ, sănătate, protecţie socială, sport, mass-media şi culte;
3. Comisia juridică şi pentru administraţie publică locală.

Comisiile de specialitate îşi aleg din rândul membrilor lor câte un preşedinte şi un secretar. Preşedintele asigură reprezentarea acestuia în raporturile cu consiliul şi cu celelalte comisii.

Potrivit art. 59 din Legea nr. 69/1991 care stipulează că: "Primarul, viceprimarul, secretarul localităţii, împreună cu aparatul propriu al consiliului constituie primăria localităţii respective; instituţie publică cu activitate permanentă care duce la îndeplinire hotarârile consiliului şi soluţionează problemele curente ale colectivităţii locale în care functionează."

Autorităţile administraţiei publice locale se aleg pentru o perioadă de patru ani.

Va urma

jr. Mihail MOISESCU

Sfatul medicului

Giardioza

Una dintre cele mai frecvente probleme de sănătate cu care ne confruntăm în sezonul cald o reprezinta parazitozele intestinale. Întrucât calea de contaminare este fecal-orală, cel mai adesea sunt afectaţi copii.

Giardioza, având ca şi agent etiologic parazitul *Giardia intestinalis,* ocupă un loc fruntaş în rândul parazitozelor intestinale.

Ca simptome clinice, pacientul poate prezenta: inapetenţă, iritabilitate, dureri abdominale difuze, manifestări digestive de tip sindrom diareic acut, cu diaree apoasă sau diareea poate deveni cronică, cu pierderea în greutate. De asemenea, copii pot avea o predispoziţie alimentară pentru lactate şi dulcuri.

Perioada în care boala este transmisibilă este perioada în care gazda, reprezentată de omul infectat sau animale ca: pisici, câini, castori excretă chisturi de giardia. Deci, mâinile murdare, alimentele nespălate, consumul de apă din fântâni şi izvoare netestate bacteriologic şi parazitologic, reprezinta modalităţile de infestare.

Deoarece eliminarea chisturilor în scaun este episodică, diagnosticul este mai dificil de realizat, necesitând cel puţin 3 eşantioane de materii fecale.

Tratamentul este medicamentos pentru diagnosticul pozitiv, dar pentru prevenirea recăderilor, foarte importante sunt măsurile de prevenţie, ce includ spălarea mâinilor cât mai des, evitarea consumului de fructe şi legume nespălate şi evitarea consumului de apă din izvoarele care nu sunt controlate periodic.

Daniela DEACONU
Medic specialist Medicina de Familie
Dispensar Comuna Corbi

Satul Stăneşti după 1864

- Continuare din numărul 4 -

Reforma agrară

Între 14 şi 26 august 1864 a fost decretată Legea Rurală pentru Împroprietărirea clăcaşilor. Prin proclamaţia sa „către sătenii clăcaşi”, Al. I. Cuza anunţa: „claca este desfiinţată pentru de-a-pururea şi de astăzi voi sunteţi proprietari liberi pe locurile supuse stăpânirii voastre, de-acum ogoarele sunt averea voastră şi moşia copiiilor voştri, siliţi-vă a îmbunătăţi şi înfrumuseţa vetrele satelor voastre, faceţi-vă case bune şi îndestulătoare, înconjuraţi-le cu grădini şi pomi roditori, înzestraţi-vă satele cu aşezăminte folositoare vouă şi urmaşilor voştri”.

Legea rurală elibera pe ţărani de clacă, dijma şi podvezi, desfiinţa monopolurile feudale de la sate şi hotăra plata unei despăgubiri anuale catre proprietari timp de cinsprezece ani, între cincizeci şi unu lei şi treizeci şi şase parale şi o sută treizeci şi trei lei, în funcţie de categoria în care se încadrau ţăranii împroprietăriţi. Legea aloca pământ în raport de numărul vitelor de muncă. Văduve fară de copii şi săteni ce nu erau clăcaşi primeau numai loc de casă şi gradină.

Pentru fiecare sat s-au format două comisii ce urmau să împartă pământurile:

a) Proces verbal al Comisiei de Plasă de numărul şi categoria locuitorilor din comuna Stăneşti, cu drept de a se împroprietări:

- Categoria I pentru patruzeci şi doi locuitori, cu câte patru boi a opt pogoane, şaptesprezece prăjini, treizeci şi cinci stânjeni;
- Categoria II pentru şaptezeci şi nouă locuitori cu câte doi boi a cinci pogoane, şaptesprezece prăjini, cinci stânjeni.
- Categoria III pentru treizeci şi şapte locuitori cu braţele a trei pogoane, nouă părăjini şi douazeci stânjeni.
- Pentru nouă caminaţi a cinci prăjini şi doi stânjeni.
- Pentru două biserici treizeci şi patru de pogoane.

Delegaţi I. Constantinescu, P.C. Zamfirescu, Nicolae Popa.

b) Proces verbal al inginerului delimitator al proprietatii satului din judeţului Muscel, venit în comuna Stăneşti, operând cu comisia

ad-hoc, la alegerea locurilor locuitoreşti de acelea ale proprietăţii, a delimitat în felul următor:

I. În vatra satului:

1) Pentru 177 locuitori a treisute nouăzeci şi opt stânjeni egal 54 pogoane, 8 prăjini, 30 stânjeni.

2) Pentru şcoală, două biserici şi primărie egal un pogon, 3 prăjini, 42 stânjeni.

3) Locuri rezervate egal un pogon, 9 prăjini, 42 stânjeni.

Total în vatra satului egal 56 pogoane, 22 prăjini, 6 stânjeni.

II. Pământ de aratură, fâneaţă şi islaz.

1) Pentru 42 locuitori cu patru boi egal 338 pogoane, 17 prăjini şi 17 stânjeni.

2) Pentru 79 locuitori cu doi boi egal 451 de pogoane, 7 prăjini şi 22 de stânjeni.

3) Pentru 37 locuitori cu braţele egal 125 pogoane, 11 prăjini şi 25 stânjeni.

4) Pentru două biserici egal 34 pogoane.

Prund 155 pogoane, 11 prăjini, 24 stânjeni.

Locuri improductive egal 82 pogoane, 13 prăjini, 48 stânjeni.

Total 1244 pogoane, 11 prăjini şi 34 stânjeni.

Căpitan Niculcea.

Potrivit hârtiilor întocmite, locurile ce s-au atribuit sătenilor în proporţie de 2/3 din întinderea moşiei cuprindea: vatra satului Stăneşti-Pârâieşti cu grădinile din dimprejurul caselor, terenurile din Luncă, Cărbune, Livada Bălii, Pârloagele, cu partea de jos a Godeanului până la Fântâna lui Sâmpietru, Vlezea, Ciocul, partea de jos din Valea Lupului, denumită „În Islaz”, precum şi locurile de cultură din zăvoiul Râului Doamnei. Buldurile, Valea Lupului, Coasta Morii şi Godeanu rămâneau ca proprietate a statului, 1/3 din moşie. Urianu nu a intrat în împroprietărire, aparţinea lui Mihail Rucăreanu, ca zestre a soţiei sale Elena, născută Baldovin Postelnicul. Bănica Urianu despre

care s-a vorbit mai înainte a avut doua fiice, dintre care una, Ana, s-a căsătorit cu Gheorghe Baldovin, proprietar în Pietroşani. Acestia au avut pe Elena, căsătorită cu Mihail Rucăreanu din Câmpulung, care primeăte ca zestre din partea soţiei sale trupul de moşie denumit Urianu din Stăneşti, precum şi un fiu Gheorghe Baldovin, stăpân în Pietroşani. Acesta n-a fost căsătorit. A adoptat o fată numită Zoe, căsătorită cu Octav Caleia, care devine moştenitorul moşiei Pietroşani şi care era cunoscută de locuitori drept Caleoaia, una din cele mai straşnice zgripţuroaice de pe Valea Râului Doamnei.

Legea Agrară prevedea că cei nemulţumiţi puteau face contestaţii la comitetul judeţean. La 14 mai 1865 numiţii Moise Stuparu, Niţă Blană, Gheorghe Brezoianu, Mira Ion şi Nicolae Bănica de pe proprietatea Urianu a domnului Mihail Rucăreanu au protestat la Comitetul permanent fiindcă n-au fost trecuţi pe lista de împroprietărire de către comisia de plasă. Au protestat pentru că unii clăcaşi au primit loturi puţin productive în Vlezea, Cioc, Islaz,Valea Lupului.

Legea Rurală din 1864 a avut un caracter progresist. C.C. Giurăscu o apreciaza astfel: „Legea rurală din1864 a însemnat un mare pas înainte, pe drumul ridicării ţărănimii, aşa cum ceruseră revoluţionarii de la 1848 în programul lor. De aceea, aceasta ţărănime a păstrat o amintire recunoscătoare lui Cuza, cel mai popuar dintre toţi domnii noştri de la Ştefan cel Mare încoace.”

Coaliţia marii burghezii cu moşierimea, prin reprezentanţii ei din familia Brătienilor, Rosettilor, Catargiilor, încearcă să stăvilească lupta maselor populare şi menţinerea marii proprietăţi funciare cu rămaşiţele ei feudale. Plata despăgubirii, deşi eşalonată pe o perioadă de cinsprezece ani, a apăsat greu asupra ţărănimii din Stăneşti. Mulţi locuitori cu pământ puţin, lipsiţi de păşuni, se adresau arendaşului moşiei statului pentru pământ şi păşune.

Între anii 1870-1885 e cunoscut ca arendaş al moşiei Stăneşti, proprietate a statului, Constantin Popovici, venit de prin părţile Sibiului.

G.G. U. / M.G.U.

Calendar cultural. August

2 august

S-au împlinit 120 de de la naşterea compozitorului **Mihail JORA** (1891-1971). Este creatorul baletului românesc contemporan membru al Academiei Române (1955);

S-a născut **Marcel IUREŞ**, actor, fondatorul primului teatru independent din România după 1989 (născut în 1951);

3 august

Au trecurt 50 de ani de la moartea muzicologului şi folcloristului **George BREAZUL,** unul dintre întemeietorii istoriografiei muzicale româneşti (1887-1961);

6 august

S-a născut Cezar IVĂNESCU, poet, director al editurii *Junimea* (născut în 1941);

7 august

S-au împlinit 90 de ani de la moartea poetului simbolist rus **Alexandr BLOCK** (1880-1921);

9 august

S-au împlinit 140 de ani de la naşterea prozatorului şi dramaturgului expresionist rus **Leonid ANDREEV** (1871-1919);

S-au împlinit 380 de ani de la naşterea scriitorului **John DRYDEN**, considerat părintele criticii literare engleze (1631-1700);

10 august

S-au împlinit 90 de ani de la naşterea criticului şi istoricului literar **Ion NEGOIŢESCU** (1921-1993);

11 august

50 de ani de la moartea poetului şi matematicianului **Ion BARBU** (Dan Barbilian) (1895-1961);

12 august

Ziua Internaţională a Tineretului

S-au împlinit 145 de ani de la naşterea dramaturgului spaniol **Jacinto BENAVENTE**, (1866-1954), laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în anul 1922;

13 august

Au trecut 55 de ani de la moartea lui **Victor PAPILIAN** (1888-1956), medic, scriitor şi profesor universitar român.

14 august

Au trecut 55 de ani de la moartea poetului şi dramaturgului german **Bertolt BRECHT**, iniţiator al teatrului politic (1898-1956)

15 august

Ziua Marinei Române

S-au implinit 240 de ani de la naşterea scriitorului romantic scoţian [Sir] **Walter SCOTT**, creatorul romanului istoric (1771-1832)

17 august

Ştefan RUHA, violonist şi dirijor clujean - 80 de ani (17.08.1931)

18 august

80 de ani de la naşterea dramaturgului, publicistului, prozatorului şi eseistului **Paul ANGHEL** (18.08.1931-19.05.1995). A debutat la Cluj cu drama istorică „Săptămâna patimilor”.

19 august

130 de ani de la naşterea compozitorului, violonistului, pianistului şi dirijorului **George ENESCU**. Academician (1881-1955)

75 de ani de la moartea poetului spaniol **Federico GARCÍA LORCA** (1898-1936)

23 august

Ziua Europeană de Comemorare a Victimelor Stalinismului şi Nazismului

55 de ani de când începe să funcţioneze Biblioteca Centrală de Stat (23.08.1956), astăzi Biblioteca Naţională a României

27 august

Ziua Naţională a Republicii Moldova

140 de ani de la naşterea scriitorului american **Theodore DREISER**. (1871-1945)

30 august

200 de ani de la naşterea prozatorului francez **Théophile GAUTIER** (1811-1872), pionier al şcolii naturaliste, cunoscut pentru modul în care trata realitatea vieţii în operele sale.

Bibliotecar: prof. Daniela STURZEANU

Zile de Poezie la Corbi

Şi anul acesta oameni de litere de pe diferite meridiane culturale şi-au dat din nou întâlnire la Curtea de Argeş. Poeţii au fost încântaţi de judeţul Argeş, care deţine un bogat patrimoniu cultural şi uman.

Oamenii trebuie să fie mereu aproape de cultură, dincolo de sărăcie şi greutăţile zilnice, deoarece fără cultură popoarele ar putea pierii. În data de 10 iulie comuna Corbi a avut prilejul de a găzdui poeţi din 30 de ţări, care au vizitat localitatea noastră .

Au fost plăcut impresionaţi de primirea făcută, într-o zona mirifică „Mănăstirea Corbii de Piatră". Acolo, poeţii au fost întâmpinaţi de un grup de fluieraşi ai Căminului Cultural Corbi care i-au încântat cu cântece şi portul popular local. Într-un peisaj superb şi timpul favorabil ce a ţinut cu musafirii localităţii noastre, aceştia au ascultat legenda muzeului istoric rostită de domnul primar Mihai Ungurenuş, au vizitat Mănăstirea rămânând profund impresionaţi de sculptura în piatră. La ieşirea din Mănăstire copii cu fluierele în mînă au încîntat din nou grupul de poeţi. A urmat vizitarea bibliotecii locale, a muzeului şi a sălii de expoziţie unde poeţii şi-au povestit impresiile despre poezia şi peisajele din zona Argeşului.

Impresiile au fost pozitive, toţi oaspeţii fără excepţie, lăudând organizarea, ospitalitatea, poezia, bogăţia locurilor şi oamenii .

Festivalul internaţional „Nopţi de Poezie" de la Curtea de Argeş se numără printre manifestările de gen, cu recunoaştere mondială. Ca şi în anii precedenţi, manifestarea de la Corbi a cuprins un frumos program artistic şi câteva proiecte culturale .

Aşteptăm cu drag şi anii următori ca poeţii din toate ţările să ne viziteze frumoasa noastră localitate şi să admire bogăţia şi frumuseţea zonei noastre argeşene.

Cultura în România

România are o cultură unică, fiind produsul geografiei şi evoluţiei sale istorice distincte. Este fundamental definită ca fiind un punct de întâlnire a trei regiuni: Europa Centrală, Europa de Est şi Europa de Sud-Est. Identitatea românească a fost formată pe un substrat din amestecul elementelor dacice şi romane, cu multe alte influenţe.

Sub raportul cunoaşterii, cultura nu se caracterizează la început prin diferenţierea de mai târziu a modurilor de a percepe lumea, ci prin unitatea lor sincretică. Constituirea patrimoniului valoric al culturii s-a făcut însă chiar pe treptele sale primitive printr-un proces continuu de diferenţiere treptată în care discernământul critic al inteligenţei, în noianul de date ale experienţei nemijlocite a avut un rol hotărâtor în selecţia şi combinarea din ce în ce mai complexă a reprezentărilor, impresiilor, percepţiilor în funcţie de utilitatea, iar mai târziu şi de calităţile sale estetice. Cunoaşterea lumii şi cristalizarea acestor cunoaşteri în valori culturale presupune maturizarea facultăţilor de analiză şi a discernământului critic. Prin organizarea şi sistematizarea cunoştinţelor despre lume, prin confruntarea observaţiilor acumulate, prin stabilirea naturii raporturilor dintre lucruri s-a ajuns treptat la formarea unor noţiuni mai generale.

În dicţionarul enciclopedic român, cultura este definită ca "ansamblul valorilor materiale şi spirituale create de societatea omenească de-a lungul istoriei sale". În alte definiţii ale culturii predomină unghiul de vedere sociologic.

Cultura modernă română a apărut şi s-a dezvoltat în ultimii 250 de ani sub o puternică influenţă din partea culturilor din Vestul Europei, în special cultura franceză şi germană. În plus, sub influenţa tradiţiei bizantine şi slavone, românii sunt, de asemenea, singurul popor creştin ortodox dintre popoarele latine.

Noţiunea de contemporaneitate implică o continuitate de idei, de aspiraţii şi idealuri umane care, aduce parţial trecutul în prezent şi proiectează prezentul în viitor, cimentând legătura între generaţii. Căci dincolo de tonalitatea specifică culturii, gândirii şi în esenţă spiritualităţii unei epoci legată de un anumit moment istoric si determinată de stadiul relaţiilor materiale în dezvoltarea societăţii unei epoci, legată de un anumit moment istoric şi determinată de stadiul relaţiilor materiale în dezvoltarea societăţii "contemporaneitatea" are puternice aderenţe la patrimoniul general al cuceririlor de veacuri ale omenirii ce marchează procesul ei constant şi sigur.

Spiritul contemporaneităţii nu presupune numai comunitatea spirituală cu precursorii noştrii de geniu. Există fără îndoială, astăzi, un specific propriu al culturii, caracterizat prin variate şi complexe planuri de acţiune. Sensul contemporaneităţii nu este nici limitativ, nici abstras realităţii în plină desfăşurare socială. În cadrul societăţii actuale, se pun bazele lumii viitoare şi, sub acest raport, procesul revoluţionar se dezvoltă.

O elementară datorie de conştiinţă este, în prezent, încordarea energiilor de pretutindeni, mobilizarea forţelor uriaşe pentru salvarea vieţii şi libertăţii popoarelor, pentru asigurarea condiţiilor de existenţă civilizată, demnă şi creatoare de bunuri materiale şi de valori spirituale, preconizată în documentele de partid şi în iniţiativele politicii externe a ţării noastre. În această orientare, prezentul se întâlneşte cu viitorul, împlinirea obiectivelor etico-sociale ale contemporaneităţii reprezentând nu numai o investigare, dar şi o proiectare a voinţei actuale pe ecranul contururilor clare ale lumii de mâine. Asistăm astăzi la o imensă desfăşurare de energii creatoare. În sens larg, conceptul de "cultură" include totalitatea elementelor de cunoştere şi valoare prezente într-o epocă şi într-un cadru social organizat, având o anumită stabilitate, asigurând continuitatea progresului societăţii şi fiind concretizate în instituţii, gândirea ştiinţifică şi limbaj.

Este adevărat că "personalitatea" afirmată în societatea modernă, se caracterizează în primul rând prin ideea de valoare-fruct al culturii înaintate. Aşadar definind cultura ca totalitatea valorilor materiale şi spirituale, care exprimă însăşi procesul cunoaşterii, trebuie să constatăm că ea e o "categorie" sociologică ce oglindeşte un ansamblu de fenomene sociale.

Prima jumătate a secolului al XX-lea este considerată ca fiind epoca de aur a culturii româneşti şi este perioada când aceasta a atins nivelul său maxim de afirmare internaţională în armonie cu tendinţele culturale europene.

Pagină realizată de referent cultural
Claudia ROTARU

PRIMA ZI DE GRĂDINIŢĂ

Când vara e pe sfârşite, gândul se îndreaptă automat spre... clopoţelul care anunţă începerea şcolii. Grijile şi emoţiile prind contur, iar despre vacantă începe să se vorbească la timpul trecut. Dacă pentru elevii mai mari debutul unui nou an şcolar e perceput deja ca parte componentă firească, necesară a existenţei lor, pentru copiii mici, care abia îşi fac intrarea în rândul şcolii, experienţa necunoscută legată de prima zi de şcoală şi, apoi, de integrarea într-un regim diferit de viaţă faţă de cel cu care era obişnuit înainte este un moment special. Pentru copii, începerea şcolii înseamnă intrarea într-un mediu complet nou pentru el, cu reguli fixe, menite să-i formeze personalitatea, să-l facă să gândească şi să-l înzestreze cu o serie de cunoştinţe ce vor constitui temelia tuturor achiziţiilor intelectuale, înregistrate de el pe parcursul vieţii. În mod firesc, impactul cu această nouă etapă are asupra sa răsunet nu doar psihologic, ci şi afectiv, şcoala presupunând o oarecare separare de mediul familial şi necesitatea integrării într-o nouă colectivitate.

Prima zi de gradinită este deosebit de importantă pentru copil dar şi pentru relaţia ce se stabileşte între copil, părinţi-grădiniţă.

Această zi trebuie să fie un moment înălţător în sufletul fiecăruia: copil, părinte, educatoare. Aranjarea clasei într-un anumit mod, primirea copiilor, scurtă discuţie cu părinţii în prezenţa copiilor va însemna pentru cei mici o răscruce a vieţii lor; se vor gândi că ceva s-a schimbat - clasa sobră dar şi prietenoasa autoritatea plină de înţelegere a educatoarei, vin să accentueze trăirile lor.

Acum e momentul ca părintele să profite de această zi, organizând corect munca copilului. Părintele este acela care îşi va uşura sau îngreuna munca, după cum va şti să-l îndrume pe cel mic; el este primul care contribuie la formarea atitudinii corecte a acestuia faţă de învăţătură şi disciplină.

A iubi copilul nu înseamnă numai a-l mângâia, a-i da să mănânce, a-l îngriji uneori până la răsfăţ. Iubirea înseamnă a iubi adevărul, a judeca faptele copilului cu luciditate, a cere copilului cât poate, nici mai mult, nici mai puţin.

Este bine ca părintele să ştie să organizeze programul zilnic al copilului, să-i organizeze camera sau "colţul lui" să-i arate că şi el are un rol în familie, să-i îmbine activitatea de învăţare cu cea educativă din timpul liber, să nu-l pedepsească lipsindu-l de jocul pe care-l desfăşoară în voie, să-l încurajeze permanent.

Copilul trebuie cunoscut apoi comparându-l cu ceilalţi copii ai grupei. Serbările şcolare sunt o ocazie bună de a ne vedea copiii, de a-i compara şi de a încerca să-i sfătuim pentru îndreptarea lor dacă este cazul.

educatoare Maria UNGURENUŞ

Un nou început

La fiecare nou început de an şcolar, fiecare dintre noi, indiferent dacă suntem elevi, părinţi, bunici sau profesori, sperăm ca acesta să fie unul cu împliniri. Filele întoarse din calendarul ajuns în luna septembrie ne fac să rememorăm primele zile de şcoală din viaţa fiecăruia dintre noi, cu emoţiile, sfiala şi optimismul pe care cu toţii le-am trăit, an de an în acest anotimp.

Uneori, îmi amintesc vag de prima mea zi de şcoală, cu larmă în curtea mică, ticsită de ghemotoace albe şi albastre, agăţate de ghiozdanele imense şi de buchete multicolore. Alteori, îmi trec prin minte primele zile de liceu, petrecute în curtea imensă, împânzită de castani cu frunze muiate în miere şi rugină, pe sub care se amestecau emoţii înăbuşite, zâmbete fugare, priviri întrebătoare, teama de necunoscut şi dorinţa de a explora noul. Atunci, demult, nu ştiam că zilele acestea de început de an şcolar vor reveni mereu în fiecare toamnă altfel şi priveam totul cu inocenţa specifică vârstei.

Anul acesta, pe 12 septembrie va începe şcoala în toate unităţile de învăţământ şi odată cu acest nou început nădăjduim ca în inimile noastre şi ale elevilor noştri să renască speranţele într-un viitor mai bun, pentru fiecare în parte şi pentru ţara noastră. *Un nou început* înseamnă o nouă şansă, înseamnă un drum pe care pornim cu forţe proaspete şi cu nădejdea că vom reuşi mai multe în acest an, decât în cel care a trecut. Pentru cei mai mici dintre şcolari, emoţiile sunt extraordinare. Ei intră pentru prima dată într-o lume nouă, o lume fascinantă ce le deschide porţile cunoaşterii, un univers plin de *miracolele* ştiinţei şi culturii. Pentru ceilalţi, noul an şcolar înseamnă o nouă etapă în acest proces sublim al creşterii lor spirituale. Este important ca toţi, împreună, părinţi, profesori şi copii, să lucrăm cu hotărâre şi deplină încredinţare la împlinirea acestui viitor. Iar educaţia are un rol decisiv în dezvoltarea spirituală a unui popor. Învăţătura este

Şcoala Stăneşti

mijlocul prin care putem atinge cunoaşterea şi pentru a realiza acest lucru trebuie depuse eforturi deopotrivă de elevi şi profesori, dar cu sprijinul părinţilor şi a întregii societăţi. Aceste eforturi vor fi încununate de succes, datorită noii generaţii de tineri, formată şi pregătită pentru noile examene ale vieţii. Întreaga perioadă de formare şi modelare începe în familie, de unde copiii trebuie să înţeleagă şi să se obişnuiască cu dimensiunea educaţiei, care se consolidează ulterior în mod organizat în şcoală şi se continuă toată viaţa în relaţiile interumane. Pentru aceste motive, cu toţii, de la copil la părinte, de la dascăli şi educatori şi, mai departe la autorităţile de stat, cu responsabilităţi în acest domeniu, avem datoria ca în ciuda greutăţilor, care se ivesc de-a lungul timpului să ne îndeplinim misiunea. Pentru a atinge acest scop, voi, dragi elevi, prin ascultare şi receptivitate să fiţi dornici de a învăţa din ştiinţa profesorilor voştri ca să creşteţi frumoşi şi înţelepţi. În alt plan, dumneavoastră stimaţi parinţi trebuie să fiţi preocupaţi nu doar de grijile materiale, care, e adevărat, ne copleşesc de multe ori, şi să vă implicaţi în această muncă de educaţie într-o strânsă relaţie cu şcoala.

Fie ca începutul acestui nou an şcolar să fie o zi de sărbătoare şi de încredere, ca toţi elevii comunei să găsească un sprijin, în şcolile ce-i aşteaptă cu clasele curate şi primitoare, ca noul început să ne dea putere nouă dascălilor în activitatea didactică. Mult succes tuturor!

Bibliotecar: prof. Daniela STURZEANU

Gânduri la început de an şcolar

La fiecare nou început de an şcolar, fiecare dintre noi, indiferent dacă suntem elevi, părinţi, bunici sau profesori sperăm ca acesta să fie mai bun decât precedenţii. Filele întoarse din calendarul ajuns în luna septembrie ne fac să rememorăm primele zile de şcoală din viaţa fiecăruia dintre noi, cu emoţiile, sfiala şi optimismul pe care cu toţii le-am trăit an de an în acest anotimp.

Începutul unui nou an şcolar, dincolo de momentul festiv şi al bucuriei, că o noua generaţie de şcolari păşeste pentru prima dată pragul şcolii, ne reaminteşte că a sosit momentul să urcăm înca o treaptă spre maturitate, spre cunoaştere. Învaţătura este mijlocul prin care putem atinge cunoaşterea şi pentru a realiza acest lucru trebuie depuse eforturi deopotrivă de elevi şi profesori, dar cu sprijinul părinţilor şi a întregii societăţi. Aceste eforturi vor fi încununate de succes datorită noii generaţii de tineri, formată şi pregătită pentru noile examene ale vieţii. Întreaga perioadă de formare şi modelare începe în familie, de unde copiii trebuie să înţeleagă şi să se obisnuiască cu dimensiunea educaţiei, care se consolidează ulterior în mod organizat în şcoală şi se continuă toată viaţa în relaţiile interumane.

Pentru aceste motive, cu toţii, de la copil la părinte, de la dascăli şi educatori şi, mai departe la autorităţile de stat cu responsabilităţi în acest domeniu avem datoria ca, în ciuda greutăţilor care se ivesc de-a lungul timpului, să ne îndeplinim misiunea. Pentru a atinge acest scop, voi, dragi elevi, prin ascultare şi receptivitate să fiţi dornici de a învăţa din ştiinţa educatorilor voştri ca să creşteti frumoşi şi înţelepţi. În alt plan, dumneavoastră, stimaţi dascăli, sunteţi chemaţi la muncă, o profesie deloc uşoară dar frumoasă, purtând responsabilitatea de a lumina mintea şi de a sensibiliza sufletul tinerilor aflaţi pe băncile şcolii.

Nu în ultimul rând părinţii acestor elevi trebuie să fie preocupaţi nu doar de grijile materiale, care, e adevărat, ne copleşesc de multe ori, ci să se implice în această muncă de educaţie într-o strânsă relaţie cu şcoala. Fie ca începutul acestui nou an şcolar sa fie o zi de sărbătoare şi de încredere că toţi elevii comunei Corbi vor găsi în şcoală un sprijin, ca noul început le va da putere dascălilor să-şi asume responsabilitatea nu doar în planul strict didactic ci şi personal, ca aşteptările părinţilor îşi vor găsi împlinirea în realizările acestora, în formarea lor ca oameni cinstiţi şi demni.

Sunt convins că sunetul clopoţelului pentru noul an şcolar 2011-2012 va vesti un an cu succese şi rezultate foarte bune la învăţatură, care vor face ca numele comunei Corbi să devină cunoscut nu doar din punct de vedere turistic, ci şi datorită oamenilor care locuiesc aici şi care fac din comuna nostră o comună deosebită .

Tuturor mult succes în noul an şcolar!

Mihai UNGURENUŞ
Primarul comunei Corbi

Măsuri suplimentare de prevenire a abandonului scolar

Prin Hotărârea nr. 144-01.08.2011, Consiliul Judeţean Arges a aprobat Programul „Primul Ghiozdan” ca o contributie la efortul întregii societăţi româneşti în direcţia stăvilirii abandonului şcolar.

Prin derularea acestui program, Consiliul Judeţean Argeş doreşte să sprijine elevii din mediul urban şi rural prin acordarea fiecărui elev înscris în clasa I în anul şcolar 2011-2012 a unui ghiozdan echipat cu un set minim de rechizite, în valoare de 50 lei inclusiv TVA.

Şcoala Stăneşti

Setul minim de rechizite va conţine caiete de tip I, A5 de 48 de file (matematică) şi A4 de desen, un creion negru şi creioane colorate, stilou, radieră, riglă şi un penar. Bugetul proiectului va fi stabilit în funcţie de numărul efectiv de elevi înscrişi în clasa I a anului şcolar 2011-2012.

Astfel, pe raza comunei Corbi, judeţul Arges, vor beneficia de acest program un număr de 39 viitori elevi, înscrişi în anul şcolar 2011-2012, după cum urmează:

- 23 elevi la Şcola Corbi PJ;
- 9 elevi la Şcoala cu clasele I-VIII Corbşori;
- 7 elevi la Şcoala cu clasele I-VIII Stăneşti.

Cu speranţa că această măsură suplimentară de prevenire a abandonului şcolar, gândită şi aprobată la nivelul judeţului Argeş, va avea succesul scontat, urăm viitorilor şcolari, spor la învăţătură.

Decizii contradictorii cu privire la învăţământul gimnazial din comuna Corbi

Astfel, conform prevederilor Legii nr. 1/2011 privind educaţia naţională, începând cu anul şcolar 2011-2012, pe lângă alte modificări aduse sistemului educaţional s-a instituit numărul minim de elevi pentru ca o clasă să poată funcţiona, acesta fiind de minim 12 elevi, mediu 25 elevi şi modul de finanţare de bază a unităţilor şcolare care se va face după următorul algoritm: “Multiplicarea costului standard per elev cu coeficienţi specifici unităţii şcolare şi cu numărul de elevi şi se aprobă annual prin hotărâre a Guvernului”. De asemenea pentru asigurarea accesului egal la educaţie şi formare profesională, autorităţile administraţiei publice locale, în speţă Consiliul Local Corbi, în baza avizului conform al inspectoratelor şcolare, aprobă organizarea, funcţionarea şi, după caz, dizolvarea unor structuri de învăţământ, fără personalitate juridică.

În atare condiţii, Consiliul Local al comunei Corbi împreună cu primarul localtăţii au fost puşi în situaţia ingrată de a decide care dintre cele două cicluri gimnaziale ale structurilor (Şcolile Corbi şi Corbşori) aparţinătoare Şcolii Corbi PJ va rămâne şi care se va desfiinţa, astfel în şedinţa ordinară a Consiliului Local al comunei Corbi, judeţul Argeş din data de 09.08.2011, s-a luat, de către membrii consiliului şi de către primarul localităţii, decizia, ca cele doua structuri să ramână nemodificate şi în anul şcolar 2011-2012, respectiv fară a fi comasate sau desfiinţate.

Adresa de confirmare a deciziei luate în sedinţa mai sus menţionată a fost transmisă Inspectoratului Şcolar Judeţean Argeş pentru luare la cunoştinţă şi emiterea unui aviz sau punct de vedere, conform prevederilor legale mai sus menţionate, însă în locul unui răspuns favorabil deciziei noastre, ISJ Argeş cu aprobarea Instituţiei Prefectului – Judeţul Argeş decide ca ciclul gimnazial a Şcolii cu clasele I-VIII Corbşori să fie comasat la Şcoala cu clasele I-VIII Stăneşti, rămânând astfel o singură structură a Scolii Corbi PJ care să funcţioneze cu ciclu gimnazial, ţinând cont de următoarele criterii: în viitorii patru ani numărul de copii din satele Stăneşti şi Poduri va fi mai mare decât cel din satul Corbşori, se ţine cont de utilităţile fiecărei şcoli, care la şcoala Stăneşti sunt mai numeroase decât ale şcolii Corbşori, cu referire la grupuri sanitare în incinta şcolii, centrală termică, săli de curs, încadrarea cu profesori titulari pe specialităţi.

Cu toate acestea, autorităţile publice locale ale comunei Corbi, vor lua măsurile necesare cu privire la transportul elevilor între cele două unităţi şcolare, cu microbuzul şcolar aflat în dotare, încât procesul de învătământ să nu fie afectat şi de asemenea programul de curs şi timpul liber al elevilor navetişti.

Primarul comunei Corbi
Ungurenuş Mihai

Copilul are dreptul să crească lângă părinţii săi

Legăturile de ataşament se stabilesc încă din primele momente de viaţă şi sunt vitale pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Importanţa acestor legături pentru dezvoltarea copilului şi formarea lui ca adult este recunoscută de lege, care exprimă în mod clar dreptul copilului de a menţine relaţii personale şi contacte directe cu părinţii, cu rudele, dar şi cu alte persoane faţă de care a dezvoltat legături de ataşament.

Cu privire la drepturile copilului, acesta „**trebuie să crească într-un mediu familial, într-o atmosfera de fericire, dragoste şi înţelegere**” pentru a-şi dezvolta complet şi armonios personalitatea (Convenţia ONU). Este recunoscut faptul că în cadrul familiei copilul îşi dezvoltă simţul identităţii. O relaţie pozitivă şi consistentă cu părinţii, în care aceştia reuşesc să vină în întâmpinarea nevoilor copilului, îl ajută să capete siguranţă interioară, să-şi cunoască şi să-şi înţeleagă propriul trecut, să devină autonom. Familia este primul mediu în care copilul experimentează relaţii şi el va dezvolta relaţii în afara acestui mediu pornind de la modelele pe care le-a preluat de aici.

Responsabilitatea de a educa, îndruma şi a sfătui le revine, în primul rînd, părinţilor. Aceştia trebuie să-i poată oferi copilului îngrijire, să-i garanteze siguranţa, să-i ofere căldură emoţională, stimulare, dar şi îndrumare şi reguli.

Legea nr. 272/2004 subliniază **importanţa rolului tatălui** în creşterea şi educarea copiilor, precizînd că ambii părinţi sunt responsabili pentru creşterea copiilor lor. Tatăl trebuie să joace un rol activ în viaţa copilului, să comunice, să se joace, să se implice în activităţi comune, să stabilească şi să explice reguli. Implicarea ambilor părinţi are beneficii incontestabile pentru dezvoltarea psihosocială a copilului. Este cunoscut faptul ca familiile monoparentale (un sigur părinte), se numără printre grupurile sociale cele mai vulnerabile. Un copil crescut şi educat cu dragoste şi responsabilitate de ambii părinţi, chiar şi atunci cînd aceştia nu locuiesc împreună, are şanse mult mai mari de integrare şi reuşită socială.

Copii care au fost lipsiţi temporar sau total de ocrotirea părinţiilor lor se confruntă cu dificultăţi reale de adaptare la viaţa socială. De aceea, e nevoie să se pună accentul pe prevenirea separării şi pe acordarea de sprijin pentru menţinerea unităţii familiei. În acest scop, familia trebuie sprijinită să găsească resurse proprii, resurse în cadrul reţelei sociale de sprijin sau să aibă acces la servicii sociale (servicii de informare a părinţilor, consiliere, terapie sau mediere, acordate în baza unui plan de servicii). Acolo unde este cazul, părinţii trebuie ajutaţi să înţeleagă care sunt nevoile copiilor lor, care este cea mai potrivită modalitate de a răspunde acestor nevoi, care sunt caracteristicile de dezvoltare ale copilului în funcţie de vârsta sa, dar şi faptul că fiecare copil este un univers în sine, care trebuie înţeles, sprijinit, ascultat, respectat.

Au existat numeroase cazuri când s-a decis separarea copilului de familie din cauza sărăciei. Sărăcia în sine nu este un motiv de a separa copilul de părinţii săi şi că în luarea unei decizii privind menţinerea copilului în familie, cel mai important criteriu nu este reprezentat de condiţiile materiale. Un rol important în viaţa copilului dar şi al părinţiilor sunt bunicii, care pot fi un sprijin real pentru părinţi şi, de multe ori, reprezintă principala resursă pentru prevenirea separării (familia extinsă).

Asistent social Cecilia STĂNCESCU

Seară duhovnicească la Corbi

Prin minunea pe care a făcut-o Mântuitorul cu lunaticul (Matei17,14-21), înţelegem că putem lupta împotriva demonilor prin rugăciune şi prin post. Astfel s-a îndătinat ca la parohii, postul să fie încununat cu rugăciune sporită.

În ziua de 6 august, biserica Sfânta Treime din Corbi a fost gazda unui eveniment specific perioadei de post- **o seară duhovnicească,** una din vitaminele duhovniceşti ce alimentează sufletul creştinului pe urcuşul duhovnicesc.

Mai mulţi preoţi de pe văile Vâlsan şi Argeş, împreună cu credincioşii au înălţat rugăciuni către Dumnezeu şi au meditat asupra evenimentului derulat pe muntele Taborului- „Schimbarea la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos".

Cu binecuvântarea părintelui nostru Calinic, Arhiepiscop al Argeşului şi Muşcelului, frumoasa slujbă a Vecerniei, unită cu Litia a fost încununată de predica Preotului Profesor Vasile Sorescu de la parohia Mălureni- şeful catedrei de Teologie de la Facultatea de Teologie „Sfânta Muceniţă Filoteea" din Piteşti.

Praznicul „Schimbării la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos", viaţa Sfintei Teodora de la Sihla (sărbătorită a doua zi, pe 7 august), postul, viaţa creştinului în relaţie cu Dumnezeu, au fost teme pe care conferenţiarul amintit a reuşit cu mult talent să le prezinte numerosului auditoriu.

În speranţa că evenimentul a ajutat spiritual pe cei prezenţi, preoţii gazdă mulţumesc participanţilor, aşteptând un alt moment prielnic pentru a ne îmbogăţii duhovniceşte cu cele necesare mântuirii noastre.

Preot Dumitru Victor STURZEANU

Călătorie cu folos duhovnicesc

Între mijloacele de hrănire spirituală cunoscute şi recomandate de Biserică sunt pelerinajele făcute la biserici şi mânăstiri, ce adăpostesc moaşte de sfinţi ori icoane făcătoare de minuni.

Ţara noastră este foarte bogată în mânăstiri şi biserici, unde, prin slujbe înălţătoare şi prin viaţă ascetică, se aduce permanent laudă lui Dumnezeu, supravenerare Maicii Domnului şi venerare sfinţilor.

În zilele de 10 şi 11 august, un grup de 20 de persoane din parohiile Corbi şi Stăneşti, împreună cu preotul paroh de la parohia „Sfânta Treime" din Corbi a participat la un pelerinaj organizat la 13 mânăstiri din judeţele Vâlcea, Gorj şi Hunedoara.

Icoane făcătoare de minuni, precum cele de la mânăstirile „Dintr-un Lemn" şi „Surpatele", moaşte ale Sfinţilor, precum cele ale Sfinţilor Nicodim de la Tismana, Irodion de la Lainici şi alţii, preoţi veneraţi de popor precum Arsenie Boca de la Prislop, trecut în ceata dreptilor precum şi alţi duhovnici, au fost ţinte ale pelerinajului organizat pentru grupul mai sus amintit.

Pentru 48 de ore am renunţat la tot ceea ce ne leagă de cele lumeşti şi ne-am aplecat spre cele ale sufletului încercând să parcurgem perioada postului cu ochii sufletului aţintiţi spre cer.

Mulţumindu-i lui Dumnezeu pentru ajutor, îl rugăm să binecuvinteze efortul nostru şi buna intenţie de a cunoaşte bogăţiile spirituale româneşti.

Preot Dumitru Victor STURZEANU

14 septembrie - Înălţarea Sfintei Cruci

*"Căci cuvântul **crucii** nebunie este pentru cei ce pier; dar pentru noi cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu* (1 CORINTENI 1,18)".

Cea mai veche şi mai importantă dintre sărbătorile ortodoxe închinate cinstirii Sfintei Cruci este ÎNĂLŢAREA SFINTEI CRUCI (STAVROFANIA), la 14 septembrie. La acest praznic postim în orice zi a săptămânii s-ar întâmpla.

În această zi, sărbătorim de fapt amintirea a două evenimente deosebite din istoria lemnului Sfintei Cruci, şi anume:

1. Aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul şi înălţarea ei solemnă în văzul poporului de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie 335;

2. Aducerea sau întoarcerea Sfintei Cruci de la perşii păgâni, la anul 629, pe timpul împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu multă cinste în biserica Sfântului Mormânt (a Sfintei Cruci) din Ierusalim, după ce patriarhul Zaharia a înălţat-o în văzul credincioşilor, la 14 septembrie 630.

Noi, creştinii ortodocşi, cinstim îndoit Crucea lui Hristos: crucea materială, văzută, pe care o cinstim, o sărutăm şi o purtăm şi crucea spirituală care este suferinţa pentru toată fapta bună.

Crucea nevăzută, spirituală şi tainică pe care trebuie s-o purtăm cu toţii, aceasta este suferinţa şi osteneala noastră la lucrarea faptelor bune din dragoste pentru Dumnezeu şi pentru aproapele. Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care a purtat crucea văzută pe Golgota, cât şi pe cea nevăzută a suferinţelor pentru a noastră mîntuire, ne-a învăţat şi pe noi să răbdăm crucea vieţii, zicînd: *Cine rabdă pînă la sfîrşit acela se va mîntui* (Matei 10, 22; 24, 13; Marcu 13, 13). Satana urăşte foarte mult semnul Sfintei Cruci, căci Crucea este arma cea nebiruită cu care Hristos l-a biruit şi a golit iadul. De aceea, satana îndeamnă pe cei rătăciţi de la adevăr, adică pe sectanţii care îi slujesc lui, să hulească şi să urască Crucea lui Hristos. Căci precum câinele fuge de bătul cu care a fost lovit, tot aşa şi diavolul fuge de Crucea lui Hristos, care îi aminteşte că prin ea a fost lovit şi biruit.

De asemenea, de mare importanţă pentru fiecare dintre noi este felul în care facem semnul Crucii atunci când ne închinăm, pentru că atunci când o facem corect se împărtăşeşte sufletului putere din puterea Crucii Domnului, aceasta fiind şi cea mai simplă şi mai vizibilă mărturisire a credinţei noastre ortodoxe. Redăm mai jos o întâmplare preluată din cartea "**Căluţul lui Dumnezeu"** de pr. Constantin Necula, din care putem vedea cât de mult folos aduce omului crucea suferinţei dar şi o adevărată lecţie de închinare cu semnul Crucii.

A fost odată, pe vremea când bag de seamă că oamenii mari nu-i prea pricepeau pe copii, un băiat sărman care se născuse fără mâini şi a cărui mamă se prăpădise de timpuriu, dintr-o boală de acelea care nu iartă.

S-ar zice că mai necăjit suflet nu putea să fie pe lume, şi totuşi copilandrul nostru se arăta mereu senin la înfăţişare şi plin de bucurie în inima lui, iar pe deasupra era vrednic şi cuminte, de prinseseră drag de el toţi oamenii din satul acela şi din cele învecinate. Zice-se că numai din cuvânt aducea înapoi în cireadă vacile care se răzleţeau, că vedea uliul de departe şi-l alunga îndată de peste ogrăzi, că era iute la pas şi ager la minte, iar mai presus de toate avea darul cântarii, de se putea întrece cu dascălii de biserică şi cu păsările văzduhului.

Şi iată că într-o zi, apropiindu-se Sfintele Paşti, catadicsi să vină la biserica din sat şi boierul locului aceluia, care era încă tânăr şi cam fudul, dar pe care oamenii îl primiră în mijlocul lor cu toată căldura sufletelor curate, că doar creştini suntem cu toţii şi datori să ne iubim şi să ne veselim întru Domnul.

Şi când slujba s-a isprăvit şi a fost să iasă boierul din biserică, acesta dădu cu ochii de copilandrul lipsit de mâini, care sărea cu picioarele desculţe, când înainte, când înapoi, când într-o parte, când într'alta peste o baltă aflată chiar în faţa sfântului lăcaş.

- Ce faci, blestematule?! - se răsti la el boierul, trăgându-şi mânuşile de mătase peste degetele îngălbenite de tutun. Aşa se iese, mă, de la Sfânta Biserică?!

Copilandrul se opri din sărit, îl privi cu ochii lui limpezi şi-i răspunse cuviincios:

- Iertare, boierule, dar dacă n-am mâini, ca toată lumea, mă închin şi eu cum pot, sărind cruciş în cele patru colţuri ale bălţii...

Nici n-apucă bine copilul să-şi termine vorba şi iată că, sub ochii tuturor celor de faţă, din apa limpezită de soare a bălţii, scoase sfielnic capul un crin plăpând şi alb precum sufletul curat al micului închinător!

Boierul se dădu un pas înapoi şi-şi făcu o cruce mare, iar sătenii îl urmară, murmurând înfiorati...

Aşa caută şi tu, cititorule, care eşti mintos şi ai mâinile tefere, să te închini după cuviinţă, ori

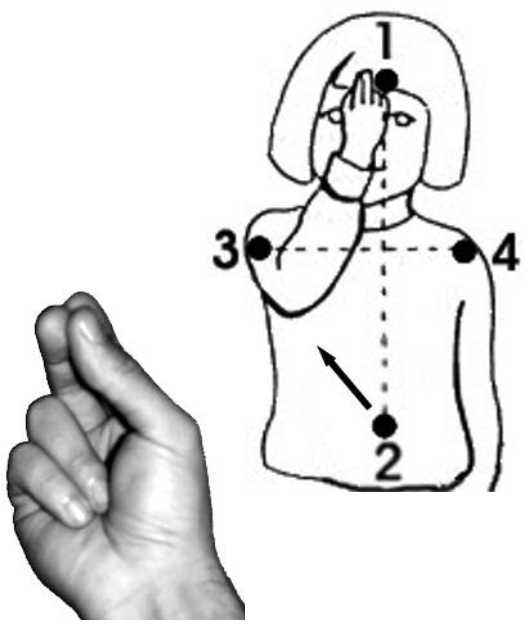

că treci prin faţa bisericii, ori ca-ţi începi sau îţi isprăveşti lucrul, ori că te afli în vreo altă împrejurare care cere închinăciune, ca nu cumva să te ruşineze copilul fără mâini dinaintea Judecătorului Hristos!

Să nu uităm, aşadar, că adevăratul creştin ortodox cinsteşte Crucea care s-a sfinţit cu Sfânt Sângele lui Hristos pe Golgota şi se închină ei cu toată evlavia şi smerenia. La fel cinsteşte şi crucea cea nevăzută a suferinţelor vieţii în Hristos pe care a răbdat-o şi Mântuitorul până la moarte, şi încă moarte pe cruce (Filipeni 2,8). Dar şi aceasta să cunoască creştinul ortodox că nevăzuta cruce a suferinţelor sale este de multe feluri şi fericit este acel creştin care cu credinţă în Dumnezeu şi cu multă răbdare îşi duce crucea suferinţelor pe pământ în dragostea lui Hristos, spre mântuirea sufletului său. Amin.

Felicitări tinerilor căsătoriţi!

Căsătoria este o binecuvântare de care vă veţi bucura de-a lungul vieţii. Vă oferă multe bucurii, multă plăcere şi armonie în viaţă voastră ca soţ şi soţie. Fie ca mariajul vostru să fie presărat numai cu fericire, veşti bune şi fie ca dragostea voastră să fie eternă.

La multi ani fericiţi şi Casă de Piatră urează primarul comunei Corbi Mihai Ungurenuş următoarelor familii:

CIOBANU George şi Elena Lori (foto)

MUCENIC Ion-Florin şi Alina-Georgiana

POENARU Stelian şi Viorica

Căsătoria şi societatea de astăzi

Familia, ca nucleu social bazat pe căsătorie, a avut de-a lungul vremii sensuri diferite. Se pare că etimologia cuvântului familie este cuvântul latinesc famulus, care semnifică rob casnic în perioada de început a societăţii sclavagiste romane, şi din care s-a format familia,-ae. Cuvântul familie în limba română se păstrează din latina vulgară, limbă care era folosită de administraţia romană în relaţiile cu locuitorii vechii Dacii. Ca şi în limba latină, cuvântul familie în limba româna are mai multe înţelesuri asupra cărora vom insista în rândurile care urmează. Din punct de vedere social, familia constituie nucleul primar reunit prin căsătorie, legătură de sânge şi adopţie. Familia oferă identitate socială, dispune de un anumit buget comun şi un sistem de convieţuire, relaţii de dependenţă afectivă,spontană, intimitate, dar şi de distanţe psihologice nuanţate, distribuţie a coparticipării şi responsabilităţii educative şi de întrajutorare. Familia este considerată ca fiind temelia societăţii. Ea devine apoi element de stabilitate socială, deoarece relaţiile din cadrul ei dau tonul relaţiilor din societate. Stabilitatea ei determină stabilitatea societăţii. În sens juridic, familia desemnează grupul de persoane între care există drepturi şi obligaţii, care izvorăsc din căsătorie, rudenie (inclusiv adopţia), precum şi din alte raporturi asimilate relaţiilor de familie. Astfel, familia este o realitate juridică prin reglementarea ei de către lege. Noţiunea sociologică şi cea juridică de familie, în mod obişnuit, coincid, se suprapun. Sunt, însă, situaţii în care această corespondenţă nu există. Astfel, de exemplu în cazul desfacerii căsătoriei prin divorţ, relaţiile de fapt, în sens sociologic, încetează între soţi, deoarece nu mai există între ei o comunitate de viaţă şi de interese. Dar unele drepturi şi obligaţii, deci relaţii de familie în sens juridic, continuă să existe (de exemplu, cele privind întreţinerea, dreptul la nume, privind bunurile comune dacă acestea nu au fost împărţite la desfacererea căsătoriei). În dreptul comparat s-au diversificat modelele familiale. Pe lîngă familia clasică formată din tată, mamă şi copii întemeiată prin căsătorie, a apărut şi familia monoparentală compusă din mama necăsătorită şi copiii săi, precum şi căsătoria sociologică, adică uniunea familială alcătuită din tată, mamă şi copiii lor, care nu au la bază căsătoria. Relaţiile de familie se bazează pe prietenie şi afecţiune reciprocă între membrii ei, care sunt datori să-i acorde unul altuia sprijin moral şi material. Familia este societatea umană la scară redusă. Egalitatea în drepturi în relaţiile dintre soţi înseamnă „libertate", dar nu o libertate în care nimeni să nu comande nimănui, căci este practic imposibil de imaginat „conducerea" unei comunităţi, chiar şi restrânse cum este familia, fără instrucţiuni a căror îndeplinire să fie impusă prin sancţiuni. Dar se impun revizuiri ale legiferării din Codul familiei, care a adus egalitarismul social þi în viaţa de familie. Ca principiu, ideea nobilă s-a dovedit a fi în practică utopica, pentru că anticipează conducerea patrimonială a familiei prin devălmăşie, ca unic regim matrimonial. Cine vrea să întemeieze o familie trebuie să se căsătorească şi să evalueze situaţia nu doar metafizic, ci şi materialist. Prin forţa lucrurilor, o familie are nevoie de „un acoperiş" si de mijloace necesare ducerii traiului cotidian. Chiar dacă nu este de dorit, efectele patrimoniale ale căsătoriei sunt inevitabile, derivând din necesitatea de a întreţine acest element activ, niciodată staţionar, ce progresează de la o formă inferioară la alta superioară, în aceeaşi măsură în care societatea se dezvoltă de la o treaptă inferioară la una superioară. Scopul familiei este trăinicia, dragostea, comunitatea spirituală dintre membrii ei, precum şi creşterea şi educarea copiilor, iar efectele întemeierii unei familii se produc în relaţiile personale şi patrimoniale dintre membrii ei. Dicţionarul de filozofie defineşte familia, din punct de vedere lexical, ca „formă primară de comunitate umană întemeiată prin căsătorie, care uneşte pe soţi şi pe descendenţii acestora prin consangvinitate şi înrudire", iar Dicţionarul explicativ al limbii române defineşte familia ca „formă socială de bază, întemeiată prin căsătorie şi care constă din soţ, soţie şi descendenţii acestora. Definirea noţiunii de familie ridică mari dificultăţi, deoarece relaţiile de familie au caracter complex, neântalnit la alte categorii de relaţii sociale. Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între soţi, pe egalitatea şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

Familia îndeplineşte o serie de funcţii, în cadrul societăţii

- Funcţia reproductivă

Această funcţie asigură reproducerea populaţiei, deoarece fără perpetuarea speciei umane societatea este de neconceput. Copii constituie în cadrul familiei un puternic factor de coeziune, de echilibru moral şi juridic, de potenţare a sentimentelor, de bucurie şi de încredrere în viitor. În acelaşi timp copii reprezintă viitorul naţiunii .

- Funcţia economică

Această funcţie îşi găseşte expresia în sensul gestionării în comun a gospodăriei casnice şi a bunurilor soţilor precum şi în ajutorul acordat membrilor ei aflaţi în nevoie din cauza incapacităţii de a munci.

- Funcţia educativă

Familia a avut în toate timpurile un rol important în educaţia copiilor, desigur funcţia educativă a familiei a suferit schimbări determinate de evoluţia societăţii. Educaţia în familie are ca scop formarea unui om cu o dezvoltare multilaterală şi armonioasă. Părinţii sunt datori să crească copilul, îngrijind de sănătatea şi dezvoltarea lui fizică, de educarea, învăţătura şi pregătirea profesională a acestuia, potrivit cu însuşirile lui, spre al face folositor colectivităţii. Celor trei funcţii evidenţiate mai sus, unii autori mai adaugă şi pe aceea de solidaritatea familială. Se consideră că din legătura biologică, din comunitatea de viaţă a membrilor familiei, precum şi din afecţiunea naturală ce există întrei ei se naşte această solidaritate, care este de ordin afectiv, etc. Dreptul, prin reglementările sale, în principiu contribuie şi el „la întărirea legăturilor afective şi morale dintre membrii familiei şi la stabilitatea familiei..." Indiscutabil această solidaritate morală şi materială se realizează în familie, însă nu se poate vorbi de o funcţie a familiei în acest sens, ca entitate de sine stătătoare. Ea există între membrii familiei şi poate fi considerată ca atare dacă privim funcţiile familiei dintr-un unghi interior, cel al raporturilorinterne care există între membrii acesteia. Celelalte trei funcţii prezentate vizează în primul rînd, raporturile familiei cu societatea.Viitorul este astăzi... O serie de cercetători au lansat ipoteza declinului familiei tradiţionale şi, unii, chiar al celei moderne.Potrivit lor, epoca familiei moderne a apus, a venit vremea sistemului familial postmodern. Prognozele sunt pesimiste în ceea ce priveşte evoluţia căsătoriei şi a instituţiei familială. Cel mai adesea explicaţiile se grupează în jurul schimbărilor din ultimele decenii care au marcat cuplul conjugal şi stilul de viaţă al acestuia. Dovada cea mai vie a degradării familiei, susţin pesimiştii, este apariţia şi consolidarea unor tipuri diferite de menaj. Ele sunt privite fie ca alternativă la familia tradiţională fie ca elemente destructurate cu rol perturbator asupra valorilor ce guvernează viaţa de familie. „Într-o societate aflată în mişcare rapidă, în care multe lucruri se schimbă în mod repetat, în care totul urcă şi coboară pe o diversitate de scale economice si sociale, în care familia este iar şi iar despărţită de cămin şi comunitate, în care indivizii pleacă din ce în ce mai departe de părinţi, de religia de origine, şi din ce în ce mai departe de valorile tradiţionale, este aproape un miracol dacă două persoane se dezvoltă în ritmuri cât de cât asemănătoare". Toffler remarca aici dificultăţile în demersurile de a prognoza pe termen mediu şi lung evoluţia şi caracteristicile familiei, precum şi direcţia spre care aceasta se îndreaptă. Nu ignorăm însă şi abordările optimiste privind viitorul familiei care lansează ipoteza tatonărilor în vederea atingerii echilibrului familial. Altfel spus, degradarea familiei şi schimbările survenite în viaţa de cuplu sunt doar experimente, explorări în vederea atingerii unei noi armonii familiale. Experienţa societăţilor occidentale ne determină să afirmăm că tendinţa de individualizare se amplifică până la un anumit punct. Zbaterile interioare ale individului având ca scop principal atingerea echilibrului suportă consecinţele condiţionărilor sociale. Conştientizând avantajul respectării normalului social şi a firescului cutumial individul renunţă la a mai dori sadomine singur într-un spaţiu colectiv. Raportarea permanentă la valorile existente în încercarea de a schimba şi a se impune, îl determină să reflecteze asupra dificultăţilor şi impedimentelor. Reperul sau valorico-normativ ramâne, în ceea ce priveste viaţa de familie, indiferent de obiective, acelaşi. Optimiştii cred că în final, vom înregistra o creştere a ataşamentului faţă de familie, fie că este vorba de „familie aşa cum o ştim", fie că este vorba de noile tipuri familiale. În aceeaşi notă cvasi-optimistă trebuie amintit că numeroase cercetări au confirmat faptul că, în ciuda aşteptărilor, proporţia comportamentelor familiale relativ tradiţionale a rămas foarte mare. Putem spune ca e un paradox. În timp ce în ultimele decenii au proliferat alternativele la stilul tradiţional de viaţă în doi, totuşi ele nu au reuşit să afecteze semnificativ poziţia şi rolul familiei în societate. Dimpotrivă, remarcăm o întărire a poziţiei acesteia în comunitate, lucru observat în primul rând prin finalitatea unor stiluri alternative de menaj.

asistent social Cecilia STĂNCESCU

REDACŢIA

1. ADMINISTRAŢIE:
Moisescu Mihail
Groşanu Elena
Anghel Viorel
Georgescu Ion
Popescu Lică

2. ÎNVĂŢĂMÂNT:
Ungurenuş Maria
Miu Maria
Moisescu Codruţa
Rotaru Cristina
Ghiniţă Carmen
Stânciulescu Carmen

3. CULTURĂ:
Ilinescu Ion
Sturzeanu Daniela
Badea Maria
Rotaru Claudia

4. RELIGIE:
Sturzeanu Dumitru

5. SOCIAL:
Stăncescu Cecilia

6. AGRICULTURĂ:
Săvescu Viorica
Moroi Eugenia

7. SPORT:
Comănescu Costin

8. GRAFICĂ:
Moisescu Daniel

FONDATORI:
Mihai Ungurenuş
Primarul Comunei Corbi,
Consiliul Local Corbi